

spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke var muligt, at man kunde nøjes med en enkelt Kommission for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende. Muligvis vil da den højtærede Minister mene, at dette i nogen Grad vil modvirke den Hensigt, man forfølger med nærværende Lovforslag, idet disse Kommissioner, naar de skal opfylde de dem efter Loven paahvilende Hverv, i første Linie maa være udrustet med det fornødne Kendskab til de lokale Forhold. Men jeg tillader mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der ved Udnævnelsen af disse Kommissioner tages fornødent Hensyn til Indstillingerne fra de forskellige sønderjydske Amtsraad. Det forekommer mig, at det vil være den mest tiltalende og mest naturlige Maade at sammensætte disse Kommissioner paa.

Jeg skal endnu med Henblik paa § 5 bemærke, at det vilde forekomme mig ønskeligt, om denne Paragraf kunde udgaa, da disse evige Revisionsbestemmelser med Hensyn til de forskellige Love ikke er tiltalende. Dersom det har været Hensynet til den sønderjydske Laanekasse, hvis Virksomhed ikke kan udstrækkes udover Tiaaret 1920—30, der har været bestemmende for, at denne Paragraf blev sat ind i Lovforslaget, maatte man vel kunne antage, at dersom Loven skulde virke udover det nævnte Tidsrum, vil Rigsdagen til den Tid ogsaa uden en saadan Revisionsbestemmelse være villig til at stille de fornødne Midler til Raadighed.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Til det ærede Medlem Hr. Raffinøe skal jeg udtale, at jeg ingeniende er blind for, at der enkelte Steder her i Landet kan være Forhold saa uheldige, at en systematisk iværksat Omlægning af Jordfordelingen kunde være ønskelig, og ganske sikkert har det ærede Medlem Ret i, at Forholdene Vest paa ved Ribe, hvor Arealerne hovedsagelig benyttes til Græsning, netop er af en saadan Beskaffenhed. Hvorvidt det ogsaa er Tilfældet i de 8 Sogne, tør jeg ikke sige, her er det ærede Medlem mere kyndig end jeg. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at den Omstændighed, at vi har haft Udskiftning efter den slesvigske Forordning, ikke behøver at medføre, at Udskiftningen overalt er meget daarlig og utilfredsstillende. I de sønderjydske Landsdele er Udskiftningen i alt Fald i den østlige Del meget bedre og mere gennemført end i den vestlige Del. Det hænger ganske naturligt sammen med Jor-

dens Benyttelse, og hvor Jorden fremdeles anvendes til Græsningsbrug, er en hensigtsmæssig Arrondering af Arealerne heller ikke saa paakrævet som i de Tilfælde, hvor man gaar over til en mere intensiv Udnyttelse af Jorden. Jeg skal her udtale, som jeg gjorde det ved en tidligere Behandling af denne Sag, at forsaa vidt det maatte skønnes, at der enkelte Steder i Landet var Trang til noget lignende som det, der her gennemføres for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, er det et Spørgsmaal, som kan tages op til Overvejelse, men jeg vil advare imod, at man udstrækker denne Bestemmelse til at gælde Dele af det øvrige Land, ogsaa af Hensyn til, at der her er Tale om Anvendelse af Midler, som gaar tilbage til den sønderjydske Laanekasse, og jeg vilde finde det ejendommeligt, om vi begyndte at udstrække denne Laanekasses Virksomhed til det gamle Kongerige. Hertil kommer, at hvis vi gaar ind paa et saadant Ønske om, at andre Dele af Landet maa komme i Betragtning, tror jeg ikke, Kravene vil indskrænke sig til de to Egne, det ærede Medlem nævnte, og jeg maa derfor paa dette Tidspunkt fraraade, at man optager Overvejelser vedrørende Indsættelsen af andre Dele af Landet i Forslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen skal jeg sige, at de Spørgsmaal, han berørte, allerede har været omtalt, jeg tror, det var under anden Behandling af Sagen her i dette Ting. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det ikke er ønskeligt at faa for mange Kommissioner; hvorvidt een kan overkomme Arbejdet, skal jeg for nærværende ikke bestemt udtale mig om, men jeg stiller mig dog noget tvivlende i saa Henseende, idet jeg maa være af den Opfattelse, at alene for Tønder Amt, hvor der ganske særlig trænges til en Arrondering af Arealet, vil det sikkert paakræves, at der nedsættes en særlig Kommission. Derimod er det meget muligt, at man for de østlige Amters Vedkommende kunde nøjes med en enkelt Kommission. Dette Forhold skal blive nærmere overvejet, og der skal blive taget Hensyn til de Ønsker i saa Henseende, som maatte fremkomme fra Befolkningen.

Med Hensyn til Indstillingsretten for Amtsraadene kan jeg henholde mig til Udtalelser, jeg fremsatte under en tidligere Behandling af Sagen, idet jeg er af den Opfattelse, at det vil være rigtigt ved Nedsættelsen af disse Kommissioner at høre Repræsentanter for den stedlige Befolkning, og jeg maa anse Amtsraadet for at være en Institution, der i saa Henseende